

majd Faragó Sándor és Deák Ferenc. Mint sokoldalú színész, széleskörű műsorral rendelkezik.

Sláger-darabnak azt a színdarabot hívják, amely a közönség körében általános tetszéssel találkozók és amely eszerint a pénztári jelentésben is jelentékeny emelkedést mutat. Tehát a közkedvelt darab a sláger-darab s leginkább a divatos operettekre értendők. A sláger-darab magában hordja a sláger-számot is, — ez az az ének- vagy táncrész, amely fénypontját képezi a színre kerülő darabnak. (Schlager [német] ütő; az ütőkártyáról vett képletet kifejezés. Olyan műre [kupléra is] értik, amely a maga nagyobb hatásával elüti a többieket a sikertől.)

Sloboda (szloboda) Carl, magyar származású bécsi vígjátékiró, sz. Pozsonyban, megh. 1929. febr. 26-án, Bécsben. A pozsonyi Első Takarékpénztár főtisztviselője volt előbb. 1910-ben a bécsi Volkstheater előadta egy darabját. Ettől kezdve minden darabját németül írta, volt idő, hogy egyszerre hetven nagy német színpadon játszották a darabjait a híre olyan nagy volt, hogy Amerikában is színre került egy-két darabja. A világháborút hősiessé végigharcolta, mint a pozsonyi 72. gyalogezred századosa, még pedig állandóan a fronton volt. Igen halk szavú ember volt, egyébiránt pedig igazi férfiszépség. Darabjaiban, témáiban erősen hajlott a radikalizmus felé, egyáltalában nem a jámbor polgári élet és erények írója volt. Színpadi hatásokban talán legerősebb munkája éppen az a darab, melyet — az egyetlen — Budapesten is előadtak, a »Három csésze tea«-t. (1920. jan. 9-én, Belvárosi Színház, Villányi Andor fordításában.)

Sminkelni kifejezést a színész arcfestésére szokás használni, mely kifejezés a német »schminken« szóból származik. A magyar színészek csak a régi világban mondták, hogy az arcuk jól vagy rosszul van »sminkelve«, ma már kevésbé használják e szót, ennél jobban hangzik, ha úgy mondják, hogy ki van »festve« az arc.

Smizett, színésznyelven a. m. ingmell.

Soffita, (soffitta), olasz szó, jelentése: padlásszoba, padlástakás. Színházi műnyelven: boltív, festett menyezet, a zsinórpadlástól lelógó vékony vászonszeletek, melyek egyik kulisszától a másikig terjednek és eget, menyezetet, levegőt, felhőt, falombot, tetőzetet, boltozatot stb. ábrázolnak. Ha a világítási soffitáról beszélünk, akkor a színpad felső terepnumán elhelyezett villanysort kell alatta érteni. (Mondják úgy is, hogy »suffitak«.)

»Sok az eszkimó, kevés a foka.«, Ismert szállóige az »Ember tragédiája« XIV. színéből.

Sok hűhó semmiért, színmű 5 felv. írta: Shakespeare. Ford. Arany László. A Nemzeti Színházban 1876. aug. 18-án először adták. Szereplők: Don Pedro: Ferenczi; János: Ujházi Ede; Claudio: Körömezey Gusztáv; Benedek: Náday Ferenc; Leonato: Szigeti József; Antonio: Szigeti Imre; Boldizsár: Benedek Lajos; Borachio: Bercsényi Béla; Konrád: Pintér Sándor; Galagonya: Vizváry Gyula; Bunkó: Sánta Antal; Szerzetes: Komáromi; Hero: Helvey Laura; Beatriz: Lendvayné. A darab egyéb előadásai (sorrendben): Székesfehérvárott: 1821. máj. 5-én; Balatonfüreden: 1825. aug. havában, Kolozsvárott: 1828. nov. 13-án, Miskolcon: 1832. dec. 22-én, Budán: 1834. jan. 22-én, Baján: 1836. márc. 1-én, Debrecenben: 1836. aug. 12-én, Komáromban: 1837. aug. 3-án, Pécsen: 1840. jan. 12-én. A Nemzeti Színház újabban felelevenítette: 1912. máj. 7-én, 1923. jún. 24-én stb. Értékes cikket írt róla Rakoczay Pál a »Színészek Lapja« 1898. aug. 15-iki számába.

»Sok iskolát kell még addig kijárnod, sokat csalódnod, míg mindent megértesz!« (Az »Ember tragédiá«-jában Lucifer mondja Ádámnak. III. szín.)

Sokoldalú színész. Arra a színészre alkalmazott kifejezés, aki a legkülönbözőbb szerep eljátszásában is kitűnő. A vidéki színészeletben gyakori jelenség, aminek a kellő gyakorlat és lelkiismeretes önképzés